

SANAZ DAVOODZADEH FAR

The peace

Was too tired to think

It lighted a cigarette.

Lay down on a leather sofa

And tried to forget the whole world

A little bit later

It fell asleep

Like a little child

خسته تر از آن بود که فکر می کرد

سیگاری روشن کرد

روی مبلی چرمی دراز کشید

سعی کرد جهان را فراموش کند

کمی بعد

چون کودکی خردسال

خوابش برد

صلح

Totally unexpected,

My pencil turned to a plane tree

Full of crows,

And the crows covered all my words.

How can I write now

That my heart had a dove for you?

بی مقدمه مدادمچناری شد

پر از کلاغ

و روی تمام حرف هایم را

کلاغ گرفت

حالا چطور بنویسم

دلم برایت کبوتر داشت

To die standing

Is a far-fetched dream

It's years now

That trees are born horizontal

ایستاده مردن
آرزویی ست دور
سال ها ست درختان
افقی زاده می شوند

You grew old rapidly

I was not a good child for you

In your old age

Shame on me

You should go to a retirement home

Oh Love!

چقدر زود پیر شدی

بچه ی خوبی برایت نبودم

در سالمندیت هم

شرمنده

باید به خانه سالمندان بروی

ای عشق

Life is So

great a disaster

That nothing else

Can be a disaster

زندگی آنقدر فاجعه است
که دیگر
هیچ چیزی
فاجعه نیست

I am secluded

You want to bury

All the noise of this highway in me

Don't come close to me

Let the sound of butterfly wings

Be heard in me.

خلوتم

می خواهی تمام همه ی یک بزرگراه را

در من دفن کنی

نیا

بگذار درمن

صدای بال پروانه شنیده شود

I came to the world crying

I lived crying

I'd like to leave

With a smile

Like Mona Lisa

آمدنم با گریه بود

ماندم با فریاد

رفتم را دوست دارم

تبسمی باشم

مثل

مونالیزا

If you removed the borders

I'd immigrate to you

Without visa

My case is not political

I've fled out of love

If I go back

They'll mutilate

My tongue and my lips

Love is

Bordered

Wordless

Homeless.

مرزها را بر می داشتی

بدون ویزا

در تو مهاجرت می کردم

مورد من سیاسی نیست

عاشقانه فرار کردم

برگردم

زبان و لبم را اخته می کنند

عشق

بی حرف

با مرز

بی وطن است

For reaching you

I walk on the dead words

Perhaps

I can hear

A word from a sigh

برای رسیدن به تو
روی حروف مرده راه می روم
شاید کلمه ای بگویند آه
با کلمه ی زخمی هم
می شود کنار تو پیاده روی کرد

It makes no difference for the warder

What color is his uniform

It'me, whose seasons

Take color from his uniforms

برای شب بی معناست
که رنگ لباسش چیست
من ام که اینجا فصل هایم
رنگ لباس اوست

You understood my glance

Then, don't look for my pain

They have wiped its traces away

Ask the sparrows after me

There was the grammar of sparrows

In my glance

نگاهم را فهمیدی

پی دردم نباش

ردِ درد را هم زده اند

سراغم را از گنجشک ها بگیر

دستور زبان گنجشک ها

در نگاهم بود

An isolated island

Surrounded by a chimera of interwoven pipes,

Endless flames of fire,

Dead Corals,

And the trees that can hardly breathe

Phantom trees

Walk along a lonely road

A road that goes nowhere

People are prisoners

In their working clothes,

Eating and sleeping .

Here I waste my life away

In the age of twenty and some years

Surrounded by a chimera of interwoven pipes

Surrounded by the permanent presence of crying crows

An island with a very warm or very cold weather

An island with three hundred and some days without rain

And a day of crazy raining

Surrounded by rusty waters,

Ten digit numbers,

And stores swelled with goods,

I waste my life away here

I diminish in my clothes

My body, a “damam”*

My language, a cymbal

My words are trapped in an endless circle,

Which makes them erase themselves

On this island

Some people go on a thinking diet

To have the security helm

Fit their head

And love is considered peripheral.

I am twenty and some years old

Bur here,

You get sixty in a year.

(Written on Kharkisland)

*

* damam is a double-headed cylindrical drum. Both sides are covered by an animal skin. It is either played by hand or by the sticks made from a palm tree. This instrument is also played in the southern parts of Iran specially Bushehr province.

جزیره ای دور
میان توهمی از لوله های بهم پیچیده
شعله های آتش بی پایان، لرزان باد
مرجان های مرده
اشباح درختانی پیاده
که به زور نفس می کشند
در جاده ای که به هیچ جا نمی رسد
آدم هایی زندانی
در لباس کار، خواب، غذا
خودم را دور می ریزم
در بیست و چند سالگی
میان توهمی از لوله های بهم پیچیده
حضور دایمی قارقار کلاغ
هوایی همیشه گرم گرم و سرد سرد
و بی بارانی سیصد و چند روزه و یک روز بارانی دیوانه
وار
خودم را دورم می ریزم
میان آب های زنگ زده
ارقام ده رقمی
انبارهایی که چاق شده اند از کالا
کمتر می شوم میان لباس هایم
.. طول و عرض صدای دمام
حرف هایم سنج
کلماتم دایره وار می چرخند
نقطه هایشان را پاک می کنند
اینجا بعضی ها رژیم فکر می گیرند
تا کلاه های ایمنی کوچک
اندازه شان شود
عشق رامی توان اقماری دید؟

DIOGEN pro culture magazine & DIOGEN pro art magazine -ISSN 2296-0929; ISSN 2296-0937

Publishers online and owners, Peter M. Tase and Sabahudin Hadžialić, MSc

E-mail: contact_editor@diogenpro.com / WWW: <http://www.diogenpro.com/>

بیست و چند سالگی

اینجا

یکساله

شصت ساله می شوی

Novembar / Studeni 2016.g.

PR

DIOGEN pro kultura

<http://www.diogenpro.com>

NEKOPRATI